

The Detective: Intemnitarea trupului vs eliberarea sufletului

Scris de Florin Rusu
Luni, 28 Mai 2012 11:01

Eroii cinematografilei moderne sunt fie supranaturali, fie politisti (sau alti reprezentanti ai autoritatilor), fie anti-eroi, care pot acoperi o plaja larga, de la Robin Hood la Che Guevara. Atmosfera morala din actualele filme este una gri, diferenta dintre bine si rau fiind, in cel mai bun caz, una de nuanta. Pana la mijlocul secolului inasa, binele era bine, iar raul era rau, chiar si pe marele ecran. Cel mai bun exemplu este ecranizarea facuta dupa [G.K. Chesterton](#) in 1954, [The Detective \(sau Father Brown\)](#)

. Chiar daca este un film politist, el se adreseaza in primul rand sufletului, cea mai buna dovada fiind convertirea principalului interpret, Alec Guinness, la catolicism pe timpul filmarilor. Prin gestul sau, Guinness a pornit pe drumul lui Chesterton, care a facut acelasi lucru in 1922, cu 30 ani mai devreme decat celebrul actor britanic.

Una dintre cheile prin care poate fi descifrata productia lui Robert Hamer si inteles partenerul lui Guinness, hotul Gustave Flambeau (interpretat de Peter Finch) poate fi maxima lui Chesterton: "Thieves respect property. They merely wish the property to become their property that they may more perfectly respect it." Flambeau, hot de opere de arta, nu fura din principii materialiste, necomercializandu-si prada. El fura, inasa nu pentru bani, si plateste cu varf si-ndesat pentru asta, cu frica, asa cum singur explica.

Inasa cel mai interesant fragment al filmului este acela in care Father Brown, **preot catolic, cu preocupari de detectiv privat, explica diferenta sa dintre el si un politist angajat al statului. Ultimul vrea sa prinda un infractor pentru a-i intemnita trupul, in timp pe preotul vrea sa-l gaseasca pentru a-i elibera sufletul. De aceea politistul apeleaza la coercitie, in timp ce preotul apeleaza la liberul arbitru al hotului.**

La fel, autoritatile statului asistential din ultimul secol vor sa intemniteze trupurile celor asistati in locuinte sociale, in mijloace de transport in comun, de multe ori impotriva vointei lor, nefiind preocupate in niciun fel de liberul arbitru al acestora, cu atat mai putin de sufletul lor. Acesta este unul dintre motivele pentru care deresponsabilizarea indivizilor este cel mai evident efect al politicilor publice, care in cel mai bun caz, sunt preocupate numai de bunastarea materiala a alegatorilor. Dupa cea a oficialitatilor evident! {jcomments on}